

[Finansministeren.]

der har faaet Nedsættelser, findes der ogsaa i Betænkningen rigelige Oplysninger til en saadan Undersøgelse, og der er allerede fremhævet adskilligt i saa Henseende. Jeg skal tillade mig at nævne som et Eksempel, hvorledes Forholdene har været her i København; der er Oplysninger for hele Omraadet og for samtlige de Skatteydere, der har faaet Nedsættelse. Der viser det sig, at af den Nedsættelse, der er givet i København, altsaa selve Kommunen København, og som andrager 1,8 Mill. Kr., falder ca. 68 pCt. af disse 1,8 Mill. Kr. paa Formuer, som har givet en Forrentning af over 4 pCt. Betydelig over $\frac{2}{3}$ af samtlige Nedsættelsesbeløb er kommet de Folk til gode, hvis Formuer har givet over 4 pCt. — jeg siger udtrykkelig over 4 pCt. Nu ved jeg ikke, om man saadan i daglig Tale betragter det at faa 4 pCt. af sine Penge som noget overordentlig slet. Ja, maaske i de store Kapitalistkredse, hvor Normalrenten, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard præsenterede for os for lidt siden, formentlig anses for at ligge højere, men i den almindelige Befolkning staaer dette at faa 4 pCt. af sine Penge som det normale. Vi har her i Hovedstaden 2 store Sparekasser, Sparekassen for København og Omegn og Bikuben. Det er de to Institutioner, hvor de fleste almindelige Mennesker sætter deres Penge ind, naar de har nogle til overs, og der sættes mange Penge ind, hvilket viser, at Opsparingen ikke er helt ødelagt endnu; Indskuddene vokser, og der er meget betydelige Indskud. Disse Sparekasser har i mange Aar haft en Forrentning af Indskud paa $3\frac{1}{2}$ pCt., og det har de, der opsparer til Sparekasser, været fuldt tilfredse med, saaledes at Opsparingen er vokset. Men naar man skal til at tale om de Interesser, der her er paa Spil, er $3\frac{1}{2}$ pCt. en ussel Rente, en sølle Rente, som det slet ikke er værd at rejse sig op for, og man burde jo efter de her fremsatte Udtalelser have Medlidenhed med de Mennesker, der virkelig lader sig nøje med en saadan Rente. Jeg er ikke sikker paa, at den almindelige Hovedstadsbefolkning vil forstaa dette højkapitalistiske Rentebegreb, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard præsenterede for os. Jeg har Indtrykket af, at det Renteforhold, som den almindelige Befolkning her i Landet regner med, er et ganske andet, og ingen plejer at sige, at den Rente, man faar, naar man sætter sine Penge i en Sparekasse, er ringe, og at det er en lille Afkastning, saa at man derfor skulde for tjene en særlig Nedsættelse

i Formueafgiften. Man har egentlig altid tænkt, naar man talte om særlig ringe Afkastning, at det var noget, der laa langt under det, der her er Tale om. Men disse Tal tillige med de øvrige Tal i Betænkningen, som er nævnt af de ærede Ordførere, viser, at denne Paastand, at det er Formueejere med ringe Afkastning af deres Formue, som har faaet Lettelsen, er en fuldkommen forkert Paastand; Tallene viser lige det modsatte. I København er over $\frac{2}{3}$ af den Nedsættelse, der er givet, faldet til Formuer med en Afkastning af over 4 pCt., og saa taler man endda om, at man har givet den til Formuer med lav Afkastning. Det kan man ikke gøre. Efter det her foreliggende gør man det i hvert Fald paa fuldkommen falsk Grundlag; nu ved man, hvordan Grundlaget er, det vidste man maaske ikke før.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard talte meget om Kapitalopsparingen og Kapitalflugten og fremsatte i det hele taget alle de Betragtninger, som man har hørt saa mangfoldige Gange, naar Formueejeres Interesser skulde varetages. Jeg tror egentlig ikke, der var en eneste ny Betragtning i det ærede Medlems Udtalelser, vi kendte dem, men vi tror ikke paa dem, vi tror, de er forkerte, og vi tror heller ikke, de bliver mere rigtige af at blive gentaget under denne Sag. Og disse Forsøg paa at bevise, at Socialdemokraterne i andre Lande har de samme Anskuelser som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, har jeg altid trukket paa Skuldrene ad. Bevisekæden forekommer mig overordentlig svag, men kan det trøste det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at han kan opstille en Bevisekæde med Hensyn til Beskyttelse af Formueejerne, der faar ham til at staa paa Linie med Socialdemokraterne i et andet Land, skal jeg ikke søge at tage denne Glæde fra ham. Men for mig har det ingen som helst Betydning, jeg anerkender ikke den Forbindelse her, og jeg er ganske sikker paa, at hvis vi kunde faa en af de Socialdemokrater, som det ærede Medlem saa ivrigt henviser til, frem her og tage Stilling, vilde han forbavses overordentlig over at komme i Selskab med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at vi gik daarlige Tider i Møde, alting tydede derpaa. Ja, det er muligt, jeg skal ikke udtale mig om dette Spørgsmaal. Jeg er ikke saa sikker paa, at man kan vurdere de Tegn, der findes i Øjeblikket, saa rigtigt, at man kan udtale sig med tilstrækkelig Sikkerhed, men det lader jeg